

Ministerul Finanțelor Publice

**Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Brăila**

Str. Delfinului Nr.1, Brăila
Tel: +0239619900,
Fax: +0239619992
e-mail:
admin.brbrjudx01.br@mfinante.ro

DECIZIA Nr.517

din ____2013

privind soluționarea contestației formulate de S.C. ____ S.R.L. Brăila, prin
____, înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr. ____/____2013

Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Județul Brăila a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. ____/____2013, înregistrată la direcția teritorială sub nr. ____/____2013, privind contestația formulată de S.C. ____ S.R.L. Brăila împotriva deciziei de impunere nr.F-BR ____/____2013, emisă de organul de inspecție fiscală.

S.C. ____ S.R.L. are sediul în Brăila, b-dul ____, nr. ____, bl. ____, sc. ____, ap. ____, camera ____, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr.J09/____/____, are atribuit codul fiscal ____ și este reprezentată de ____, prin avocat ____, conform împuternicirii avocațiale seria BR CA nr. ____/____2013, depusă în original la dosarul cauzei.

Obiectul contestației îl reprezintă obligațiile fiscale în sumă totală de ____ lei, din care impozit pe profit în sumă de ____ lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de ____ lei, penalități de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de ____ lei, T.V.A. în sumă de ____ lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente T.V.A. în sumă de ____ lei și penalități de întârziere aferente T.V.A. în sumă de ____ lei, stabilite prin decizia de impunere nr.F-BR ____/____2013.

Decizia de impunere nr.F-BR ____/____2013 a fost comunicată contribuabilului prin prezentarea mandatarului special la sediul organului de inspecție fiscală, în data de 08.05.2013, conform mențiunii de pe adresa nr. ____/____2013, iar contestația a fost depusă la organul al cărui act este atacat sub nr. ____/____2013, respectând astfel termenul legal prevăzut la

art.207(1) din O.G.nr.92/2003, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând îndeplinite condițiile de procedură prevăzute la art.205, art.206, art.207 (1) și art.209 (1) lit.a) din O.G.nr.92/2003, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, D.G.F.P. Județul Brăila este investită cu soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația înregistrată la A.I.F. sub nr. ___/___2013 și la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr. ___/___2013, contestatoarea înțelege să conteste obligațiile fiscale suplimentare în sumă totală de ___ lei, motivând următoarele:

Privind înregistrarea cheltuielilor și deducerea TVA în baza unor documente emise de societăți care nu și-au îndeplinit obligațiile de înregistrare a veniturilor și pe cale de consecință, a obligațiilor de plată a TVA colectată, constatare pe care contestatoarea o consideră eronată, deoarece organul de inspecție fiscală a solicitat informații de la o serie de contribuabili, în data de 24.04.2013, în condițiile în care în aceeași dată aceasta a fost invitată la discuția finală ce a avut loc în data de 29.04.2013, deci acesta nu era în posesia unor informații pertinente și reale cu privire la societățile ___ SRL, ___, ___, ___, ___, ___, toate societățile fiind înregistrate în București.

Având în vedere datele la care au fost solicitate informațiile de la cele șase societăți comerciale și data la care a avut loc discuția finală, contestatoarea solicită să se observe faptul că i s-a încălcat dreptul la informare prevăzut la art.107 din Codul de procedură fiscală, nefiindu-i prezentat un proiect al raportului de inspecție fiscală pentru a-și formula un punct de vedere pertinent, mai ales cu privire la răspunsul acestor societăți.

Răspunsul acestor contribuabili a fost că nu a derulat tranzacții comerciale cu S.C. ___ S.R.L., drept pentru care organul de inspecție fiscală a reîncadrat conținutul economic al acestora, calificând tranzacțiile ca fiind fictive și documentele înregistrate ca fiind false, chestiune care excede competențelor sale.

Contestatoarea apreciază că organul de inspecție fiscală a eliminat în mod nepermis de legiuitor relevanța înscrisurilor, forța doveditoare a facturilor în original, precum și a documentele de plată și a NIR-urilor aferente intrării în gestiune a bunurilor, care sunt în mod evident din punct de vedere juridic superioare unor adrese, formulate de către foștii parteneri, care nu aveau niciun interes în a recunoaște nerespectarea obligațiilor legale și de ce nu eventuala săvârșire a unei infracțiuni.

Sunt invederate prevederile extrem de clare ale art.49(2) din Codul de procedură fiscală, care dispun că probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.

Față de prevederile art.49(1) din Codul procedură fiscală, organul de inspecție fiscală utilizează un singur mijloc de probă, și anume, solicitarea de informații de la alte persoane, dar în acest caz coroborarea este imposibilă.

În ceea ce privește art.56 din Codul de procedură fiscală, contestatoarea apreciază că nu își găsește aplicabilitatea în cazul său, fiind vorba de obligația sa de a prezenta încrisuri, ce au fost puse de altfel la dispoziția organului de inspecție fiscală.

Dincolo de interpretarea exhaustivă a normelor, aceasta consideră că aplicarea acestei unice metode de determinare a caracterului economic, este total lipsită de eficiență, mai ales raportat la faptul că a plătit acele bunuri, le-a înregistrat în contabilitate întocmind conform legii NIR-urile aferente, a comercializat acele produse, a obținut venituri impozabile pentru care a achitat impozit pe profit și a plătit TVA colectată aferentă vânzării produselor către beneficiari. Așadar, caracterul economic al tranzacției este eminent demonstrat, îndeplinirea obligațiilor legale ale sale neputând fi anulată prin vina exclusivă a foștilor parteneri.

În mod corect ar fi trebuit să se efectueze o verificare la emitent, dacă plaja de numere și serii îi aparține, dacă există sau nu exemplarul 2 sau 3 din facturier, dacă modelul de ștampilă este același sau nu, și așa mai departe. Dar chiar și în această situație, culpa subscrierei nu există, obligațiile legale fiind respectate, respectiv de a verifica dacă furnizorii sunt activi și dacă au cod valabil de TVA.

Mai mult, adresele de răspuns nu au fost anexate la raportul de inspecție fiscală, ceea ce poate conduce la ideea că nu există, cu atât mai mult cu cât au fost emise în aceeași zi în care a fost invitată pentru discuția finală.

Referitor la neadmiterea la deducere a TVA aferentă unicului autoturism al societății, prin aplicarea prevederilor art.145¹ din Codul fiscal, contestatoarea dorește să se observe că în forma valabilă la data achiziției acestuia, la alin.1 lit.a) se dispune că sunt exceptate de la limitarea specială a dreptului de deducere vehiculele utilizate exclusiv pentru : ...transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității,...vehicule utilizate de agenți de vânzări.

Contestatoarea apreciază că se încadrează la aceste excepții, având în vedere că are un număr de 3 subunități (sedii secundare), din care unul în județul Vrancea, că nu mai are în exploatare alt vehicul cu care să asigure transportul de personal, iar pe lângă personalul de deservire efectivă a sediilor secundare, mai trebuie să asigure și suportul agenților săi de vânzări care desfășoară o activitate de supraveghere a vânzării mărfurilor.

Totodată, contestatoarea consideră că atât transportul de persoane la și de la locul de desfășurare al activității, cât și activitatea de

supraveghere a vânzării mărfurilor pe care o desfășoară agenții săi de vânzări, se încadrează la activități exceptate, conform pct.45¹ din H.G.nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Chiar și în aceste condiții, organul de inspecție fiscală a considerat nedeductibilă suma de ___ lei, reprezentând TVA aferentă achiziției singurului autovehicul al societății, procedând la aplicarea majorărilor de întârziere și a penalităților de întârziere, fără a verifica dacă societatea se încadrează la una din excepțiile menționate.

În concluzie, contestatoarea susține că dacă unele din aspectele reținute în raportul de inspecție fiscală sunt incontestabile (deduceri ale cheltuielilor în baza unor documente emise de către contribuabili inactivi și TVA aferentă, sau TVA dedusă în baza unor documente emise de contribuabili neînregistrați în scopuri de TVA), aspecte pe care nu le-a contestat înțelegând că a existat o culpă în înregistrarea acestora, există însă și constatări în mod evident eronate.

Astfel, consideră că în mod netemeinic a fost majorată baza de impunere pentru impozitul pe profit cu suma de ___ lei din tranzacții fictive cu cele șase societăți pentru anul 2011 și cu suma de ___ lei din tranzacții fictive pentru anul 2012, iar în ceea ce privește TVA, stabilirea suplimentară a sumei de ___ lei rezultată din achiziția singurului autoturism și suma de ___ lei, rezultată din neadmiterea la deducere a TVA din facturile emise de cele șase societăți, prin calificarea acestora ca tranzacții fictive.

II. Prin decizia de impunere nr.F-BR ___/___2013 organul de inspecție fiscală a stabilit obligații fiscale suplimentare în sumă totală de ___ lei, motivând următoarele:

1. Cu privire la impozitul pe profit s-a stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă de ___ lei, ce a generat un impozit pe profit suplimentar în sumă de ___ lei, motivat în fapt că agentul economic a majorat în mod eronat cuantumul cheltuielilor de exploatare cu suma de ___ lei, fără a prezenta documente justificative care să stea la baza înregistrării acestora, a preluat eronat în declarația de impozit pe profit pentru anul 2010 suma de ___ lei, reprezentând pierderea fiscală de recuperat din anul 2009, aceasta fiind de fapt doar în sumă de ___ lei, a înregistrat cheltuieli privind mărfurile în sumă de ___ lei, aprovizionate de la contribuabili pentru care nu s-a probat realitatea tranzacțiilor, fiind considerate nedeductibile fiscal de către organul de inspecție fiscală, precum și că a înregistrat cheltuieli privind mărfurile în sumă de ___ lei, aprovizionate de la un contribuabil inactiv.

În drept, organul de inspecție fiscală a motivat constatările pe prevederile art.11(1), art.21(4) lit.f), lit.r) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neachitarea la termenul de scadență au fost calculate accesorii în sumă totală de ____ lei, în temeiul art.119, art.120 din O.G.nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În raportul de inspecție fiscală nr.F-BR __/____2013 cu privire la impozitul pe profit s-au consemnat următoarele:

În luna aprilie 2010, contestatoarea a înregistrat în mod eronat cheltuieli de exploatare în sumă de ____ lei, fără a prezenta documente justificative, așa cum rezultă din anexa nr.4, încălcând prevederile art.21(4) lit.f) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare și ale art.6(2) din Legea nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, a preluat eronat în declarația anuală de impozit pe profit pentru anul 2010 a pierderii fiscale de recuperat din anii precedenți, adică în sumă de ____ lei, în loc de ____ lei, încălcând astfel prevederile art.22 lit.a), art.82(3) din O.G.nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Din recalcularea impozitului pe profit pentru anul 2010, organul de inspecție fiscală a stabilit o pierdere fiscală în sumă de ____ lei, respectiv o pierdere fiscală de recuperat în anii următori în sumă de ____ lei(____).

În anul 2011 organul de inspecție fiscală a constatat din "Situația neconcordanțelor" din baza de date a D.G.F.P. Județul Brăila, că au fost declarate operațiuni de achiziții de bunuri de la furnizori care nu au declarat livrările, motiv pentru care în temeiul art.94(2) lit.d) din O.G.nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organul de inspecție fiscală a solicitat informații de la administratorii S.C. ____ 2011 S.R.L. și S.C. ____ S.R.L., ambele din București, iar din conținutul adreselor de răspuns înregistrate sub nr. __/____2013 și respectiv sub nr. __/____2013, rezultă că nu au desfășurat tranzacții comerciale cu S.C. ____ S.R.L. Brăila.

În aceste condiții, s-a procedat la reîncadrarea conținutului economic al tranzacțiilor, în conformitate cu prevederile art.11(1) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, organul de inspecție fiscală stabilind ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile privind mărfurile în sumă de ____ lei(anexa nr.6), în baza prevederilor art.21(4) lit.f) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, pentru anul 2011, urmare recalculării profitului impozabil, organul de inspecție fiscală a stabilit, luând în calcul și pierderea fiscală de recuperat din anii precedenți în sumă de ____ lei, un profit impozabil în sumă de ____ lei, respectiv un impozit pe profit suplimentar în sumă de ____ lei.

Din verificările efectuate pentru anul 2012, organul de inspecție fiscală a constatat înregistrarea eronată a cheltuielilor privind mărfurile în sumă de ____ lei, reprezentând achiziții de bunuri în baza unor facturi

emise de S.C. ____ S.R.L. București, care a fost declarată contribuabil inactiv prin O.P.A.N.A.F.nr.1167/2009, iar din situația neconcordanțelor din baza de date a D.G.F.P. Județul Brăila, a rezultat că au fost declarate operațiuni de achiziții de bunuri de la furnizori care nu au declarat livrările, motiv pentru care în temeiul art.94 (3) lit.d) din O.G.nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organul de inspecție fiscală a solicitat informații de la administratorii S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., toate din București, iar din adresele de răspuns rezultă că nu au desfășurat tranzacții comerciale cu S.C. ____ S.R.L. Brăila.

Organul de inspecție fiscală a procedat la reîncadrarea acestor operațiuni în temeiul art.11(1) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, stabilind ca nedeductibile fiscal cheltuielile în sumă de ____ lei, iar din recalcularea profitului impozabil pe anul 2012 a stabilit un profit impozabil în sumă de ____ lei și un impozit pe profit suplimentar în sumă de ____ lei.

2. Cu privire la T.V.A. organul de inspecție fiscală a constatat declararea eronată a acesteia la organul fiscal, deducerea eronată a TVA în sumă de ____ lei înscrisă în facturi emise de societăți care nu au avut calitatea de plătitori de TVA, deducerea eronată a TVA în sumă de ____ lei în baza unor facturi emise de către un contribuabil inactiv, nu a admis la deducere TVA în sumă de ____ lei, înregistrată pe baza unor facturi emise de furnizori pentru care nu s-a probat realitatea tranzacției, deducerea eronată a TVA din factura nr.____/____2011, emisă de S.C. ____ S.A., reprezentând contravaloarea unui autoturism Ford Mondeo.

În drept, constatările organului de inspecție fiscală au fost întemeiate pe prevederile art.11(1), (1¹), art.145(1), art.145¹(2), art.146(1) lit.a), art.155(5) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pct.46 din H.G.nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, art.22 lit.a), art.49, art.56(1), art.82(3) din O.G.nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neachitarea la termenul de scadență au fost calculate accesorii în sumă totală de ____ lei, în temeiul art.119, art.120 din O.G.nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În raportul de inspecție fiscală nr.F-BR ____/____2013 cu privire la T.V.A. s-au consemnat următoarele:

Contestatoarea a dedus în mod eronat TVA în sumă de ____ lei înscrisă în facturile emise de S.C. ____ S.R.L. București și S.C.____S.R.L. București, societăți care nu au avut niciodată calitatea de plătitori de TVA, încălcând astfel prevederile art.146(1) și art.155(5) din Legea nr 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, aceasta a dedus nejustificat TVA în sumă de ____ lei, din facturi emise de către S.C. ____ S.R.L. București, care a fost declarată

contribuabil inactiv prin O.P.A.N.A.F.nr.1167/2009, încălcând prevedederile art.11(1²) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, nu s-a acordat drept de deducere a TVA în sumă totală de ____ lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de ____ lei, în temeiul art.146(1) lit.a) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, din facturile emise de către S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., toate din București, deoarece din răspunsurile transmise de aceste societăți la solicitarea organului de inspecție fiscală, rezultă că acestea nu au desfășurat tranzacții comerciale cu contestatoarea, tranzacțiile fiind considerate nereale, având la bază documente false.

În luna noiembrie 2011, contestatoarea a dedus eronat TVA în sumă de ____ lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de ____ lei, din factura nr. ____/____2011, emisă de S.C. ____ S.A., reprezentând contravaloarea unui autoturism Ford Mondeo, încălcând prevederile art.145¹(1), (2) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Sintetizând constatările, organul de inspecție fiscală a diminuat cuantumul TVA deductibilă cu suma totală de ____ lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de ____ lei.

III. D.G.F.P. Județul Brăila având în vedere susținerile contestatoarei în raport de constatările organului de inspecție fiscală, actele și lucrările dosarului cauzei, precum și reglementările legale aplicabile speței, reține următoarele:

1. Cu privire la impozitul pe profit în sumă de ____ lei, dobânzile/majorările de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de ____ lei și penalitățile de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de ____ lei, **cauza supusă soluționării este dacă aceste obligații fiscale sunt datorate bugetului general consolidat, în condițiile în care nu s-a demonstrat caracterul economic al tranzacțiilor.**

În fapt, organul de inspecție fiscală a stabilit ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile privind mărfurile în sumă de ____ lei, înregistrate în anul 2011, precum și cheltuielile în sumă de ____ lei, înregistrate în anul 2012, din tranzacțiile efectuate cu S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., toate din București, care nu au declarat livrările și nu au recunoscut aceste operațiuni comerciale.

Împotriva acestor constatări se formulează contestație, motivată prin faptul că organul de inspecție fiscală a eliminat în mod nepermis de legiuitor relevanța înscrisurilor, forța doveditoare a facturilor în original, precum și a documentele de plată și a NIR-urilor aferente intrării în gestiune a bunurilor, care sunt în mod evident din punct de vedere juridic superioare unor adrese, formulate de către foștii parteneri, care nu aveau niciun interes

În a recunoaște nerespectarea obligațiilor legale și de ce nu eventuala săvârșire a unei infracțiuni.

În drept, potrivit prevederilor art.11(1) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare,

”ART. 11

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

Din reglementările legale reținute rezultă că organul de inspecție fiscală poate să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic.

În speță, întrucât din baza de date gestionată de către D.G.F.P. Județul Brăila, a rezultat că tranzacțiile declarate de către contestatoare nu sunt declarate și de către furnizorii săi, organul de inspecție fiscală a procedat la obținerea de informații de la aceștia, referitoare la existența sau inexistența relațiilor comerciale dintre acestea, în temeiul art. art.94(3) lit.d) din O.G.nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care dispun:

”(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

.....

d) solicitarea de informații de la terți;”

În adresele de răspuns furnizorii S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., din București, au declarat că nu au desfășurat tranzacții comerciale cu S.C. ____ S.R.L. în perioada verificată.

În aceste condiții, caracterul economic al tranzacțiilor nu a fost probat, astfel că, în mod corect cheltuielile privind mărfurile au fost considerate nedeductibile fiscal de către organul de inspecție fiscală.

Dacă contestatoarea poate proba faptul că tranzacțiile efectuate cu aceste societăți sunt reale și există culpă privind declararea acestora de către furnizori, prin alte mijloace decât cele puse la dispoziția organului de inspecție fiscală, se poate îndrepta împotriva acestora pentru recuperarea prejudiciului creat, prin introducerea unei acțiuni la instanța judecătorească competentă.

Referitor la susținerea contestatoarei că organul de inspecție fiscală a eliminat în mod nepermis de legiuitor relevanța înscrisurilor, forța doveditoare a facturilor în original, precum și a documentele de plată și a NIR-urilor aferente intrării în gestiune a bunurilor, care sunt în mod evident din punct de vedere juridic superioare unor adrese, formulate de către foștii parteneri, care nu aveau niciun interes în a recunoaște nerespectarea obligațiilor legale și de ce nu eventuala săvârșire a unei infracțiuni, facem

precizarea că așa cum am reținut anterior, inspecția fiscală are dreptul legal de a solicita informații de la terți, pe baza cărora să stabilească diferențe de impozite și taxe, deci nu a eliminat nepermis documentele prezentate, care de altfel, puteau fi întocmite de alte persoane în numele acestor furnizori.

Dacă aceasta are convingerea că facturile au fost emise de către furnizori, poate sesiza organul competent pentru efectuarea cercetărilor în acest sens.

Pentru motivele reținute, organul de soluționare constată neîntemeiată contestația privind impozitul pe profit în sumă de ____ lei, și pe cale de consecință, o va respinge pe acest considerent.

În ceea ce privește dobânzile/majorările de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de ____ lei și penalitățile de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de ____ lei, se reține principiul de drept accesoriul urmează principalul, urmând ca și pentru aceste capete de cerere să fie respinsă contestația ca neîntemeiată.

2. Cu privire la T.V.A. în sumă de ____ lei, dobânzile/majorările de întârziere aferente T.V.A. în sumă de ____ lei și penalitățile de întârziere aferente T.V.A. în sumă de ____ lei, cauza supusă soluționării este dacă obligațiile fiscale stabilite suplimentar sunt datorate bugetului general consolidat, în condițiile în care nu s-a probat caracterul economic al tranzacțiilor, precum și faptul că nu au fost depuse probe privind încadrarea în excepțiile prevăzute de lege, pentru deducerea taxei aferente achiziției unui autoturism.

În fapt, organul de inspecție fiscală nu a admis la deducere TVA în sumă de ____ lei, înregistrată pe baza unor facturi emise de furnizori pentru care nu s-a probat realitatea tranzacției și a constatat deducerea eronată a TVA din factura nr. ____/____2011, emisă de S.C. ____ S.A., reprezentând contravaloarea unui autoturism Ford Mondeo.

Împotriva acestor constatări se formulează contestație, motivată prin faptul că aplicarea acestei unice metode de determinare a caracterului economic, prin obținerea de informații de la furnizori, este total lipsită de eficiență, mai ales raportat la faptul că a plătit acele bunuri, le-a înregistrat în contabilitate întocmind conform legii NIR-urile aferente, a comercializat acele produse, a plătit TVA colectată aferentă vânzării produselor către beneficiari. Așadar, caracterul economic al tranzacției este eminent demonstrat, îndeplinirea obligațiilor legale ale sale neputând fi anulată prin vina exclusivă a foștilor parteneri.

Contestatoarea consideră că în mod corect ar fi trebuit să se efectueze o verificare la emitent, dacă plaja de numere și serii îi aparține, dacă există sau nu exemplarul 2 sau 3 din facturier, dacă modelul de ștampilă este același sau nu, și așa mai departe. Dar chiar și în această situație, culpa acesteia nu există, obligațiile legale fiind respectate,

respectiv de a verifica dacă furnizorii sunt activi și dacă au cod valabil de TVA.

În drept, potrivit prevederilor art.11(1), art. 145¹ din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare,

”ART. 11

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

”Limitări speciale ale dreptului de deducere

ART. 145¹

(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

b) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

c) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane, instruirea de către școlile de șoferi, transmiterea folosinței în cadrul unui contract de leasing financiar sau operațional;

d) vehiculele utilizate în scop comercial, respectiv în vederea revânzării.

(2) Prin achiziție de vehicule, în sensul alin. (1), se înțelege cumpărarea unui vehicul din România, importul sau achiziția intracomunitară a vehiculului.”

În aplicarea acestor prevederi legale la pct.45¹ lit.e), lit.f) din H.G.nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

”45¹. (1) În aplicarea art. 145¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

.....

e) **vehiculele destinate exclusiv utilizării de agenți de vânzări reprezintă vehiculele utilizate** în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu **prospectarea pieței, desfășurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor, asigurarea de servicii postvânzare și monitorizarea clienților**. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări. În această categorie sunt cuprinse și vehiculele de test-drive utilizate de dealerii auto;

f) **vehiculele utilizate exclusiv pentru transportul personalului la și de la locul de desfășurare a activității reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul angajaților** în scopul desfășurării activității economice **la și de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la sediul angajatorului sau la și de la sediul angajatorului la locul în care se desfășoară efectiv activitatea ori la și**

de la reședința angajaților/locul convenit de comun acord la locul de desfășurare a activității, atunci când există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport și există un acord colectiv între angajator și angajați prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport;”

Din reglementările legale reținute rezultă pe de o parte că, organul de inspecție fiscală poate să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, iar pe de altă parte că, dreptul de deducere a T.V.A. aferentă achizițiilor de vehicule rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv transportului de persoane cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată, cu excepțiile prevăzute la lit.a)-d).

Întrucât din baza de date gestionată de către D.G.F.P. Județul Brăila, a rezultat că tranzacțiile declarate de către contestatoare nu sunt declarate și de către furnizorii săi, organul de inspecție fiscală a procedat la obținerea de informații de la aceștia, referitoare la existența sau inexistența relațiilor comerciale dintre aceste societăți, în temeiul art.94(3) lit.d) din O.G.nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care dispun:

”(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

.....

d) solicitarea de informații de la terți;”

În adresele de răspuns furnizorii S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., S.C. ____ S.R.L., din București, au declarat că nu au desfășurat tranzacții comerciale cu S.C. ____ S.R.L. în perioada verificată.

În aceste condiții caracterul economic al tranzacțiilor nu a fost probat, astfel că, în mod corect cheltuielile privind mărfurile au fost considerate nedeductibile fiscal de către organul de inspecție fiscală.

Dacă contestatoarea poate proba faptul că tranzacțiile efectuate cu aceste societăți sunt reale și există culpă privind declararea acestora de către furnizori, prin alte mijloace decât cele puse la dispoziția organului de inspecție fiscală, se poate îndrepta împotriva acestora pentru recuperarea prejudiciului creat, prin introducerea unei acțiuni la instanța judecătorească competentă.

În ceea ce privește achiziționarea unui autoturism marca Ford Mondeo, organul de soluționare constată că nu a fost probată încadrarea în excepțiile invocate de către contestatoare, privind utilizarea acestuia pentru transportul personalului la și de la locul de muncă, precum și de către agenții de vânzări.

Astfel, pentru a proba obligația angajatorului de a suporta transportul la și de la locul de muncă, trebuiau prezentate în susținere

acordurile dintre părți, contractul colectiv de muncă sau regulamentul de ordine interioară, pus în acord cu prevederile Codului Muncii, foi de parcurs etc., iar pentru a demonstra că acest mijloc de transport este utilizat de către agenții de vânzări, contestatoarea trebuia să aibă în obiectul de activitate acest lucru prevăzut, ori aceasta are ca obiect de activitate "Comerț cu amănuntul al bunurilor de ocazie vândute prin magazine".

Simpla afirmație că achiziția autoturismului se încadrează în aceste excepții, având în vedere că are un număr de 3 subunități (sedii secundare), din care unul în județul Vrancea, că nu mai are în exploatare alt vehicul cu care să asigure transportul de personal, iar pe lângă personalul de deservire efectivă a sediilor secundare, mai trebuie să asigure și suportul agenților săi de vânzări care desfășoară o activitate de supraveghere a vânzării mărfurilor, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, fără a proba cu documente cele susținute.

De altfel, din statul de plată pe luna noiembrie 2011, aflat la dosarul cauzei, rezultă că salariații sunt încadrați ca vânzători comerciali, nicidecum ca agenți comerciali.

În concluzie, contestatoarea nu a probat utilizarea mijlocului de transport în scopurile invocate, pentru a înțelege că se încadrează în excepțiile prevăzute de lege.

Pentru motivele de fapt și de drept reținute, organul de soluționare constată neîntemeiată contestația pentru T.V.A. în sumă de _____ lei, și în consecință o va respinge pe acest considerent.

În ceea ce privește dobânzile/majorările de întârziere aferente T.V.A. în sumă de _____ lei și penalitățile de întârziere aferente T.V.A. în sumă de _____ lei, se reține principiul de drept accesoriul urmează principalul și pe cale de consecință, contestația pentru aceste capete de cerere se va respinge ca neîntemeiată.

Pentru cele ce preced și în temeiul art.210(1) și art.216(1) din O.G.nr.92/2003, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE :

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. _____ S.R.L. Brăila, prin _____, pentru suma totală de _____ lei, din care impozit pe profit în sumă de _____ lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de _____ lei și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de _____ lei, T.V.A. în sumă de _____ lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente T.V.A. în sumă de _____ lei și penalități de întârziere aferente T.V.A. în sumă de _____ lei, stabilită prin decizia de impunere nr.F-BR ____/____2013, emisă de A.I.F.

Prezenta decizie este definitivă în calea administrativă de atac conform prevederilor art. 210(2) din O.G.nr.92/2003, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare și poate fi atacată în termen de șase luni de la comunicare la Tribunalul Brăila, conform prevederilor art. 218(2) din același act normativ.

DIRECTOR EXECUTIV,